

Věc C-205/07

Trestní řízení proti Lodewijku Gysbrechtsovi a Santurel Inter BVBA

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná hof van beroep te Gent)

„Články 28 ES až 30 ES – Směrnice 97/7/ES – Ochrana spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku – Lhůta pro odstoupení od smlouvy – Zákaz požadovat od spotřebitele zálohu nebo zaplacení před koncem lhůty pro odstoupení od smlouvy“

Stanovisko generální advokátky V. Trstenjak přednesené dne 17. července
2008 . . . . . I - 9949
Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. prosince 2008 . . . . . I - 9979

Shrnutí rozsudku

*Volný pohyb zboží – Množstevní omezení vývozu – Opatření s rovnocenným účinkem – Pojem
(Článek 29 ES; směrnice Parlamentu a Rady 97/7, článek 6)*

Článek 29 ES nebrání vnitrostátní právní úpravě zakazující dodavateli vyžadovat od spotřebitele v rámci přeshraničního obchodu uzavřeného na dálku zálohu nebo jakoukoli platbu před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy, avšak brání tomu, aby bylo při uplatňování této právní úpravy zakázáno požadovat před uplynutím uvedené lhůty číslo platební karty spotřebitele.

Takovýto zákaz uložený dodavateli, i když se tento zaváže nepoužít platební kartu před uplynutím uvedené lhůty k inkasování platby, totiž představuje opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení vývozu. Tento zákaz má obecně výraznější důsledky u přeshraničních prodejů přímo spotřebitelům, zvláště u prodejů prováděných prostřednictvím internetu, a to zejména z důvodu překážek, na které naráží postup proti neplacím spotřebitelům v jiném členském státě, především pokud se jedná o prodeje týkající se relativně malých částek. Takovýmto zákazem, i když platí pro všechny subjekty působící v tuzemsku, jsou nicméně ve skutečnosti dotčeny více výstupy výrobků z trhu členského státu vývozu než uvádění výrobků na domácí trh uvedeného členského státu.

Pokud jde o odůvodnění takového opatření cílem zajistit ochranu spotřebitelů, zákaz vyžadovat zálohu se jeví být vhodným a přimě-

řeným k zajištění efektivního výkonu práva na odstoupení od smlouvy. V tomto ohledu musí členské státy za dodržení práva Společenství jednak určit rozdělení rizika nesplnění, které u smluv uzavřených na dálku existuje z důvodu odstupu mezi splněním smluvních povinností každé ze stran, mezi dodavatele a spotřebitele. A dále, i když zákaz vyžadovat zaplacení ve lhůtě pro odstoupení od smlouvy zvyšuje nejistotu dodavatele v souvislosti se zaplacením ceny za dodané zboží, jeví se být přesto nezbytným pro zajištění vyšší úrovně ochrany spotřebitele. Spotřebitel, který dodavateli předem zaplatil, totiž bude méně připraven uplatnit své právo na odstoupení od smlouvy, a to i tehdy, jestliže dodané výrobky zcela neodpovídají jeho požadavkům.

Naproti tomu zákaz vyžadovat číslo platební karty spotřebitele je užitečný pouze k vyloučení rizika, že dodavatel provede inkaso ceny před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy. Naplní-li se přitom toto riziko, porušuje jednání dodavatele samo o sobě zákaz vyžadovat platbu před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy, takže zákaz uložený dodavateli vyžadovat číslo platební karty spotřebitele jde nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení sledovaného cíle.

(viz body 42–43, 52, 54–56, 60–62 a výrok)